

Mùa Hè

Todata.vn

Không còn mùa Xuân nữa. Bây giờ là mùa Hè. Tháng Năm trên đường về, tháng Tư còn mấy bữa...

Ngày có nhiều lúc gió. Đêm có nhiều cơn mưa. Gió thì gió phất phơ, mưa thì mưa rải rác...

Bão đã như có mặt / rất xa ngoài đại dương. Chưa có tin bất thường / nhưng cứ tin sẽ có.

Để ý những luồng gió, thấy gió mát, coi chừng, không bão thì cũng giông...không có chi cũng được!

Người ta sống nhờ phước. Người ta chết...hết hơi. Ai vừa nói với tôi / cái "chân lý" thế nhỉ?

Tôi không có suy nghĩ / gì nữa Hạ với Xuân...Mà như có băng khuâng / một mùa Thu mai mốt...

Tôi nhớ ai bắt chọt? Tôi nhớ ai, biết rồi...hỡi hoa phượng em ơi...nửa vời trời nhưng nhớ!

Thơ tôi là hơi thở / gửi về ai nôn nao...sau những tháng hoa đào / là ghen ngào ve gọi...

Thay vì ve phải nói "Anh nhớ em vô cùng". Ờ mà sao nghĩ không / thơ có dòng như vậy?

Mùa Hè dù chưa thấy / rõ ràng, chẳng có sao? Nhớ em bỗng có màu - màu tương tự, em ạ!

Ôi mùa Hạ mùa Hạ! Mùa Hạ cũng...mùa Hè, mùa của những con ve / nhớ bạn tình rả rích...

Ai ơi ai có thích / bài thơ này, hôm nay? Ai có muốn đưa tay cho tôi hôn một miếng...

Vài con én còn liệng, tôi nhớ em bạt ngàn...Tôi yêu em tràn giang...như bài thơ Huy Cận!

Trần Vấn Lệ